

Останалъ третиятъ. Той извадилъ кърпа, вързалъ си очитѣ и тръгналъ пълзешкомъ по пжтеката, като пипалъ съ ржце и ходѣлъ по колѣнетѣ си.

Той стигналъ до върха на най-високата планина и намѣрилъ гнѣздото на орела.

— Кой те прати, и защо дойде? — попиталъ го орелътъ.

— Прати ме моятъ народъ, който измира отъ напасти и болести. Казватъ, че само ти знаешъ, кой може да му помогне.

— Да, — казалъ орелътъ, — зная. Но преди това ти трѣбва да ми направишъ една услуга. Азъ съмъ вече много старъ и ще умра. А преди да умра, искамъ да има кой да ме замѣсти. Ти трѣбва да ми намѣришъ три златни яйца. Азъ ще ги измжтя, и следъ това мога да умра.

— А кжде мога да намѣрятъ златни яйца?

— Като тръгнешъ оттукъ задъ планината и вървишъ все на западъ, ще стигнешъ до морския брѣгъ. Въ пѣсѣка ще видишъ една дупка. Презъ нея ще влѣзешъ въ едно подземие. Ще стигнешъ до първата врата. Тамъ варди единъ арапинъ. Той ще те попита: „Кой си?“ Но ти ще си мълчишъ. Само съ ржка ще му покажешъ да ти отвори вратата. Той ще ти от-

вори. Ще стигнешъ до втора врата. И тамъ другъ арапинъ ще те попита: „Какво търсишъ?“ Ти и тамъ ще минешъ безъ да продумашъ. Ще стигнешъ трета врата. И тамъ ще направишъ сжщото. Тогава ще видишъ голѣма стая, пълна съ скжпоценни камъни. Ти нѣма да вземешъ нито единъ отъ тѣхъ. А ще минешъ презъ стаята, ще отворишъ една врата и ще видишъ друга стая съ едно изгаснало огнище. Ще разровишъ пепельта и тамъ ще намѣришъ тритѣ златни яйца. На връщане сжщо нѣма да проговорвашъ нищо на пазачитѣ, докато излѣзешъ. Хайде, иди!

Тръгналъ момъкътъ. Извършилъ всичко, каквото му казалъ орелътъ. Миналъ благополучно презъ тритѣ врата, стигналъ до малката стаичка, разровилъ пепельта въ огнището и намѣрилъ златнитѣ яйца.

Той поставилъ яйцата въ пазвата си. Така излѣзълъ отново навънъ и занесълъ яйцата на орела.

Орелътъ казалъ:

— Ти дойде до тукъ, но никой не трѣбва да знае мѣстото, кждето ще те отнеса сега.

И орелътъ изкълвалъ очитѣ на момъка. После го грабналъ съ ноктитѣ си и го понесълъ.